

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225823
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112225823.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO 35 807 598, v konaní zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova č. 4, IČO 36 864 421 proti odporcovi Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej Republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o zaplatenie 125,- eur a iné takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplatenia náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 540,29 eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín. Uviedol, že Okresný súd Trenčín ako exekučný súd prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podanú ním zvoleným exekútorom vo veci dlžníka, povinného T. L., sp. zn. súdneho exekútora EX 8053/2011. Súd však v zákonnej procesnej lehote 15 dní (podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti) od prijatia tejto žiadosti o žiadosti nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 16.8.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o poverenie, pričom k rozhodnutiu o žiadosti o poverenie došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 293 dní). Navrhovateľ podal na exekučný súd viacero žiadostí o informáciu o stave konania (2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010) ako aj viacero sťažností na prieťahy v konaní (30.8.2010, 23.11.2010, 25.5.2011). Navrhovateľ požaduje majetkovú škodu, ktorá mu vznikla ako náhrada účelne vynaložených nákladov za správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 eur, za udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 eur a za administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, poštovných a telekomunikačných výdajov vo výške 15 eur, spolu 125 eur. Požadovanú náhradu majetkovej škody navrhovateľ vyčíslil na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslit len s nepomernými ťažkosťami a nie je možné predložiť zodpovedajúce účtovné doklady resp. pracovné alebo obchodné zmluvy. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch požaduje navrhovateľ z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie v stanovenej lehote bez zbytočných prieťahov nepovažuje za dostatočné zadostučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo aj k vyvolaniu nasledovných rizík neskorým ukončením procedúry: a) k zániku povinného, b) k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a c) k insolvencii povinného. Navrhovateľ by mohol

vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky s príslušenstvom. Ako ďalšie dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, zbytočným omeškaním vzniknutého zániku plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa a vzniku neistoty v plánovaní ďalších podnikateľských postupov a aktivít. Navrhovateľ si uplatňuje primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vychádzajúc z doterajších rozhodnutí Ústavného súdu SR v priemernej výške 660 eur za rok, čo je 55 eur za mesiac. Navrhovateľ podľa 15 ods.1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania návrhu odporca pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ sa na pojednávanie dňa 7.4.2016 nedostavil, hoci mal predvolanie riadne a včas doručené. Svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že sa nemohol pripraviť na pojednávanie, nakoľko súd na predvolaní neuviedol jeho identifikačnú značku návrhu, a preto nebolo možné určiť, o ktorý konkrétny návrh sa jedná. Vo svojej žiadosti poukázal na to, že súd mu ani na jeho žiadosť neoznámil, o ktoré konkrétne konanie sa jedná. V tejto súvislosti je nutné poznamenať, že súd nemá povinnosť účastníkom oznamovať ich identifikačné značky návrhov. Je na tom ktorom účastníkovi, aby viedol svoju evidenciu návrhov tak, aby mohol prípadné predvolanie priradiť k správne návrhu. Z tohto dôvodu súd žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko dôvod v nej uvedený nie je dôležitým dôvodom, pre ktorý by bolo možné pojednávanie odročiť. S poukazom na uvedené súd podľa § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa.

Odporca sa k návrhu nevyjadril. Na pojednávanie dňa 7.4.2016 sa bez ospravedlnenia nedostavil, hoci mal predvolanie riadne a včas doručené. O odročenie pojednávania nepožiadala, a preto súd podľa § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v jeho neprítomnosti, pričom prihliadol na doposiaľ vykonané dôkazy.

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 15C/138/2012-20 zo dňa 26.09.2013 tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Odvolací súd uznesením č. k. 4Co/1016/2013-45 zo dňa 04.08.2014 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné konanie.

Okresný súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu poučil účastníkov podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a vo veci opätovne vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu 60Er/2381/2011, a to žiadosti o udelenie poverenia a uznesenia č. k. 60Er/2381/2011-20 zo dňa 08.07.2013 a zistil tento skutkový stav veci:

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 60Er/2381/2011, konkrétne zo žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave podal dňa 5.8.2011 na Okresný súd Trenčín žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava (v tomto konaní navrhovateľ) proti povinnému T. L., bytom J. nad P., L. W. XXX/XX pre vymoženie sumy 42,42 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno č.8, Bratislava sp. zn. SR 05162/09 zo dňa 22.6.2009.

Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 60Er/2381/2011-20 zo dňa 8.7.2013 exekučné konanie z dôvodu, že súdny exekútor súdu oznámil, že netrvá na svojej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keď medzičasom povinný uhradil svoj dlh v plnej výške.

Podľa § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti, exekučným titulom sú notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ sa v konaní domáha náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nevydaní poverenia resp. rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia v 15 dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V zmysle § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. V tomto zmysle by sa teda konanie exekučného súdu, ktorý nevydal súdnemu exekútorovi do 15 dní od doručenia jeho žiadosti poverenie na vykonanie exekúcie mohlo posúdiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá zodpovednosť štátu za škodu, ktoré dôsledkom toho vznikla. V danej veci však o takýto prípad nejde. Z oboznámeného obsahu spisu exekučného súdu sp.zn. 61Er/2328/2011 vyplynulo, že v uvedenom exekučnom konaní súd o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ani nerozhodoval, pretože súdny exekútor na svojej žiadosti netrval, keď povinný svoj dlh voči oprávnenému po podaní žiadosti zaplatil. Exekučné konanie potom bolo uznesením exekučného súdu zastavené.

V každom prípade však záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prietahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote môže súd v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona prijať len na základe výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. To znamená, že otázku zbytočných prietahov v konaní, resp. neprejednaní veci v primeranej lehote nemôže súd posudzovať v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. ako otázku predbežnú a osoba požadujúca náhradu škody z nesprávneho úradného postupu musí súdu nesprávny úradný postup preukázať výsledkom vybavenia sťažnosti na prietahy, či žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, právoplatným rozhodnutím disciplinárneho súdu, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. V danej veci táto podmienka nebola splnená, keď navrhovateľ takúto listinu súdu nepredložil ani neoznačil. V návrhu navrhovateľa uvádzané sťažnosti na prietahy v konaní datované v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa nemôžu týkať predmetnej exekučnej veci, keď v čase podania týchto sťažností ešte žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nebola súdu doručená (doručená súdu až dňa 5.8.2011).

Na základe uvedených záverov, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu, súd návrh navrhovateľa bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodoval súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle má v konaní úspešný odporca právo na náhradu trov konania. Keďže však odporcovci žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.